

zborov Slovenj Gradec in Smartno. Z Guzejem je legel v mnogo prerani grob eden najbolj delovnih in zaslužnih mož v št. Janžu. Rajni je bil rodom iz Teharij pri Celju. Že pred vojno je bil trgovski poslovodja pri Hatembergerju v Meži. Med vojno je vodil trgovino Jurija Časa v št. Janžu pri Dravogradu, od koder se je priženil na Cmokovo posestvo v Bukovski vasi. Od leta 1917 do svoje smrti je bil Guzej tajnik občine št. Janž ter parkrat tudi župan te občine in oblastni poslanec. Kako obširno je bilo njegovo gospodarstvo in kulturno delovanje, lahko spredimo iz kratkega omenka društev, katera je vodil in pri katerih je sodeloval. Ivan Guzej je bil predsednik bivše županske zveze, Prosvetnega društva, Orla, član KZ, Bikorejske zadruge, Gasilske čete, Apostolstva mož ter Fantovskega odseka. Za velike zasluge je bil odlikovan od kralja z redom sv. Save IV. stopnje. Blagemu rajnemu želi »Slov. gospodar« kot svojemu dolgoletnemu naročniku, naj mu bo Vsemogočni večni plačnik — preostalim pa izraža sožalje!

Sv. Križ pri Belih vodah. Dne 28. februarja zvečer je prenehalo biti blago srce gospodinje Neže Goličnik, ki je dosegla 63 let. Rajna je bila velika dobrotnica revežev in cerkve, posebno znane romarske cerkve sv. Križa, kjer je pomagala 20 let svojemu možu kot cerkvenemu ključarju streči romarjem v cerkveni gostilni. Bila je zgledna krščanska žena. V njeno hišo zahajajo le katoliški listi, v prvi vrsti »Slov. gospodar« in »Nedeljas« ter drugi nabožni listi. Mati je bila šestim otrokom, ki so vsi vzgojeni v strogo krščanskem duhu. Kako je bila spoštovana, je pokazal pogreb. Pred hišo žalosti je moški cerkveni pevski zbor zapel »Vigred se povrne«, na pokopališču pa »Blagor jik«. Pokopali smo jo na prvi petek, katerega je ona kot vneta častilka Srca Jezusovega vedno praznovala z udeležbo pri sv. maši in zakramentih. Tudi njena hiša je bila ena prvih posvečena Srcu Jezusovemu. G. provizor je ob grobu orisal njeno lepo življenje. Blaga rajna naj počiva v miru! Žalujočemu možu, otrokom in sorodnikom naše sožalje!

Sv. Barbara pri Mariboru. Umrl je vri katoliški mož kmet Štuber Franc v Sp. Koreni. Bil je zelo čistan, kar je pokazal njegov pogreb.

Od rajnega se je poslovil z lepim govorom g. župnik J. Potočnik, ki ga je orisal kot vernega člena Apostolstva mož, kot skrbnega gospodarja, kateri je zapustil žalujočo ženo in deset nepreskrbljenih otrok od treh mesecev do 15 let. Umrl je bil star 51 let. Katoliški listi so bili stalno v njegovi hiši. Rajni naj počiva v miru, žalujočim pa naše sožalje! — Na sedmini je nabral njegov svak župan g. Korošec 80 din za misijone.

Sladka gora pri Smarju. Minulo nedeljo smo pokopali ob veliki udeležbi 85 letno Jančič Julijano iz Belega potoka. Rajna je bila tiha, skromna, pa najboljša mati. V težkih razmerah je krščansko vzgojila šest otrok, izmed katerih je g. Ivan šolski upravitelj v Girkovcah. Okrog 40 let je bila cerkvena pevka in njeno največje veseleje tudi še na bolniški postelji je bila pobožna pesem. Ko je imela že nad 80 let, je še prihajala tudi ob delavnikih po zelo slabi cesti v cerkev Matere božje, kjer je bila vsa zatopljena v molitev za svoje otroke. Sama sebi je pritrkala skromne priboljške, da je mogla razveseliti druge. Skoro leto dni je bila priklenjena na bolniško posteljo. Njena zadnja pesem je še bila pesem k presv. Srcu Jezusovemu, ki ga je otroško ljubila. Tudi božje Srce jo je ljubilo in jo ravno na svoj dan, na marčev prvi petek ob pol osmih zjutraj rešilo zemeljskega trpljenja. Naj počije na tem Srcu in plačilo uživa blaga Jančičeva mamica! — Žalujočim naše sožalje!

Koprivnica-Veliki dol. Umrl je 21. februarja Miha Bračun. Bil je zelo priljubljen pri lju-

Pažnja Vas varuje mzočaranja

Zelo že pri nakupu Aspirin tablet pazite na »Bayer«-jev križ, kajti brez tega znaka ni Aspirina.

ASPIRIN
TABLETE

Oglas reg. pod št. brojem 32608 od št. XI. 1938.

deh zaradi šaljive narave. Znal je vsakogar spraviti v dobro voljo. Vedel je tudi marsikaj svetovati pri živinskih boleznih. Bil je do pred kratkim zdrav in izredno močan za svojih 75 let. Dragi Miha, počivaj v miru! — Žalujočim naše sožalje!

Društvene vesti

Sv. Janž na Dravskem polju. Najlepše boste preživeli popoldne na Jožefovo, če boste prišli v društveni dom, kjer bodo nastopili igralci Prosvetnega društva iz Vurberga s pretresljivo igro »Živ pokopan«, ki predočuje žalostno usodo mladih ljudi iz svetovne vojne. Na svidenje!

Sv. Marjeta ob Pesnici. Opazujemo okoliška prosvetna društva in vidimo, kako navdušeno in vztrajno se organizirajo in skrbijo za prosveto. Tudi Marješka dolina ni zaspana. S korajžo in

ponosno stopamo po začrtani poti do verske kulture. V teku enega meseca je bil ustanovni občni zbor dekluškega krožka. Vodi ga gđca Horvat Marija z velikim uspehom. Po številu članic naj omenimo, da jih je pristopilo do sedaj petdeset in še dobivamo naročila, da bo iz naše fare vsako katoliško deklet pristopilo le med nas stre, ki začenjamo svoje delo z božjo pomočjo.

Ali si že obnovil naročnino?

Najmanjši klavir

Madžari so dosegli rekord tudi v tekmi, kdo bo izdelal najmanjši klavir na svetu. Je prav tako izdelan, kakor pravi veliki klavir, le velik je vsega skupaj komaj sedem centimetrov. Pa tudi poje, toda njegov glas je tako tih, da ga je treba ojačiti z zvočnikom, če ga hoče kdo slišati. Glas pa je sicer zelo čist. Pred tem malim klavirjem postavijo mikrofona, ki ga zvežejo z zvočnikom. S pomočjo zvočnika se da doseči popolnoma enak glas kot ga ima navadni, velik klavir. Glasovnih tipk ima ta »Liliputaneec« samo za dve oktavi. Tipke so pa seveda tako majhne, da človek ne more s prsti igrati po njih, pač pa s pomočjo dveh majhnih palčic. Vsak si lahko misli, da

Fant se je počasi pomiril. Zavedal se je, da jeza nič ne pomaga. Drugače bo moral pokazati Kazimiru, kdo je. Če ima točilnico ta naduti bedak, zakaj je tudi on ne bi mogel imeti? Sklenil je, da bo poskusil srečo. Šel bo za natakara. Ko se bo izučil in si prištedil nekaj denarja, bo otvoril lastno točilnico, in sicer večjo, kakor je Kazimirova. Kako se bo potem ta norec jezil! A ne bo ostal pri točilnici, marveč bo osnoval veliko trgovsko in gostilničarsko podjetje.

Ko je Nino ob slovesu poljubil, je opazil, da je bila vrtnica, ki jo je imela zataknjeno v lase, že usahla. Potegnil jo je iz las in pokazal deklici.

»Glej, vrtnica že usiha.«

»To je radi tega, ker mi jo je dal Kazimir. Če bi jo bila dobila od tebe, bi ostala vedno lepa,« je toplo odvrnila Nina.

Štefan je s trdnim sklepom, a obenem s hudimi slutnjami v srcu šel domov.

Po tem dogodku je minulo nekaj dni. Bil je četrtega julija. Ta dan je bil v vsej državi praznik, ker so slavili obletnico neodvisnosti. Raz hiš so polale zastave. Ljudje so se na ulicah zabavali ali pogovarjali ob hišnih vratih. Otroci so streljali s puškami, ki so si jih naredili iz bezga, večji fantje pa s pištolami na zamašek.

Nina je na vse zgođaj vstala. Zaradi hrupa, ki je prihajal z ulice, ni mogla spati. Ker se ni naspala, je bila nejevoljna. Ko je pripravila zajutrak, je šla iz

kuhinje. Za trenutek je hotela iti ven na svež zrak. Ko je prišla za kljuko, da bi odprla večna vrata, je zaslišala tak pok, da je zakričala in si zatislila ušesa.

Medtem je nekdo od zunaj odprl vrata. Ko se je ozrla, je na pragu zagledala Kazimira. V desnici je držal samokres. Zadovoljno se je smejal.

»Vi najbrž smatrate to za posrečeno šalo,« je zavpila jezno nad njim, »a jaz vam rečem, da ste norec, ker drugače ne bi strašili ljudi s streljanjem!«

»Oprostite! Nisem imel slabih namenov. Le zabavati sem se hotel. Pridite sem, boste nekaj videli!«

Nina je obstala na pragu in čakala, kaj bo videla. Kazimir je dvignil samokres, pomeril z njim na kositrno posodo, ki je visela od kapa, ter ustrelil. Posoda se je odtrgala in odletela na pločnik.

Nino je streljanje razburilo.

»Kazimir, ali streljate z ostrimi ali s slepimi naboji?«

Mož se je zasmejal.

»S slepimi?« je vprašal posmehljivo. »Ti so za otroke, to za odrasle.«

Iskal je drugo tarčo. Na nasprotni strani je zagledal dva zaboja za smeti.

»Igrajmo se vojno!« je pripomnil. »Jaz bom litvanska vojska, tista dva zaboja pa sovražnik. Dol z njima!«

Dvakrat je ustrelil. Strela sta naredila na zabojih luknje.

Romanje v Rim

Slovinci romamo v Rim od dne 22. do 29. maja. Poklonili se bomo sedanjemu sv. očetu Piju XII. in ga prosili, da prišteje škofa Antona Martina Slomškega blaženim.

Spored potovanja

Odhod 22. maja ob 17 s posebnim vlakom iz Ljubljane. V Firenzo pridemo dne 23. maja ob 5 in ostanemo tam dopoldne. Popoldne po kosilu odhod v Rim, kamor dospemo ob 18. Nastanili se bomo v zavodu sv. Marte.

24. maja služba božja in nato ves dan razgled mesta.

25. maja dopoldne ogled Vatikana, popoldne slovesna avdiencia pri papežu.

26. maja dopoldne obisk cerkva, popoldne obisk starega Rima.

27. maja dopoldne služba božja v katedralah, popoldne poljuben razgled. Kdor hoče v Neapelj, mora javiti že sedaj, da bo mogoče ukreniti vse potrebno.

28. maja v cerkvi sv. Petra slovesna služba božja, popoldne pobožnost na grobu sv. Cirila, nato odhod iz Rima.

29. maja postanek v Benetkah, kjer si ogledamo mesto, zvečer odhod proti Ljubljani, kamor pridemo ob 20.

Prijava

Nujna je pravočasna in pravilna prijava! Za prijavo je treba poslati »Slomškovi družini« Maribor, Koroška cesta 5, sledeče:

1. Najpozneje do 1. aprila nam morate poslati osebne podatke: ime in priimek, bivališče, rojstne podatke, ime očeta in matere, tudi materin dekliški priimek.

2. Prijavi je priložiti dve fotografiji v velikosti 4x5 cm.

3. Vplačati prispevke, najmanj 250 din pri prijavi, ostanek do 10. maja.

Stroški

1. Vožnja v III. razredu, hrana in stanovanje, vožnja z avtobusi 850 din.

2. Vožnja v II. razredu stane 1000 din.

3. Vožnja v II. razredu s stanovanjem v hotelu 1100 din.

Prehrana začne z zajtrkom v Firenzi in konča s kosilom v Benetkah.

Kdor bo potoval v narodni noši ali bo vzel s seboj krog, se mu znižajo stroški za 50 din.

Preč. župnim uradom!

Prosimo, da opozorite vernike na to romanje in jim pri pojasnilih greste na roke in da delujete posebno na to, da bodo prijave pravočasne!

»Slomškova družina«
Maribor, Koroška cesta 5

Novi papež Pij XII.

Dopisi

Sv. Barbara pri Mariboru. Letošnje leto smo dobili 60 novih naročnikov za »Slov. gospodarja«. Našega časopisja pride sedaj tedensko v župnijo 350 izvodov. Treba je še povzdigniti število Mohorjanov. Naj ne bo katoliške hiše brez dobrih knjig in katoliških časopisov!

Vurberg. Čeprav še vedno razsnja denarna »griža«, a nekaj gostij smo v predpustu vseeno imeli. A le na eni gostiji: Caf-Zorec, so se spomnili, da tudi od dobrih namenov zavisi božji blagoslov. Za misijone so darovali 30 din. Povrni Bog z obilno zakonsko srečo!

Ljutomer. Na banovinski cesti iz Ljutomera proti Središču ob Dravi vozijo skoraj dnevno izvanredno široki avtomobili slatino v Zagreb. Ti avtomobili pa so tako široki, da se jim na nekaterih mestih v Preslki, Hercmancih in Vuzmetcih ni mogoče izogniti z navadnim kmečkim kolesjem. Cesta je preozka, na eni strani je breg, na drugi graba in pri srečanju je velika nevarnost, da potisne avto kmečkega voznika v grabo. Da pa šoferji niso obzirni napram kmečkemu vozniku, je znano. Kmetje prosimo, da se vožnja s tako širokimi tovornimi avtomobili po teh cestah prepove, uporabljajo naj se samo navadni tovorni avtomobili, kakor ga ima n. pr. Ljutomerski šumak. Oni široki avtomobili pa naj vozijo slatino po državni cesti preko Murskega Središča v Čakovce. Ta cesta je dovolj široka. Prizadeti prosimo okrajni načelstvi v Ljutomeru in Ptujju, da uredita to zadevo in ustrežeta naši upravičeni prošnji.

Velika Nedelja. Dr. Anton Korošec, častni občan občine. V nedeljo, 26. februarja, se je vrnila svečana občinska seja, katere so se udeležili vsi odborniki, razen enega. G. župan Irgolič je po kratkih pozdravnih besedah prešel na edino točko dr. Antona Korošca za častnega občana združene občine velikonedeljske. V govoru je g. župan orisal zbranim junaško delo nasega voditelja od časa, ko je bil narodni poslanec v avstrijskem parlamentu, do današnjega dne, vodi-

Ninina razburjenost se je nekoliko podela. V srcu se ji je rodila želja, da bi tudi ona streljala.

»Naj tudi jaz poskusim,« se je obrnila h Kazimiru, ki ji je takoj izročil samokres.

Nina je nekaj časa obračala orožje in ga ogledovala. Bil je starinski, dolgocevní samokres. Nino je za hip obšla slabost ob misli, da ima v rokah morilno orožje. Pogledala je Kazimira. Ta se ji je bodrilno smejal. Nato se je ojunačila, pomerila na posodo, ki je ležala na pločniku, zaprla oči in sprožila.

»Izvrsten strel!« je zaklical Kazimir. »Ravno v sredo si zadela.«

Nina je odprla oči. Prej, ko se je samokres sprožil, se ji je zdelo, da je bo konec. Sedaj se ji je zavest vrnila in si je domišljala, da je storila nekaj velikega. Samozavestno je vrnila orožje Kazimiru.

Kazimir je dal v samokres nove naboje. Obraz se mu je zresnil, in preden se je Nina vrnila v hišo, je spregovoril:

»Nina, nekaj bi ti rad povedal. Zadnji čas mi stiska srce. Vem, da me ne ljubiš... Morda bo prišel dan, ko boš uvidela svojo zмотo. Toda če že hočeš vzeti koga drugega, zakaj si ne izbereš takega, ki ima denar, dobro službo in bi ti zagotovil brezskrbno, srečno življenje?«

»Kazimir, brigajte se za svoje stvari!« ga je zavrnila Nina in je hotela iti v hišo.

Kazimir jo je zgrabil za roko in zadržal.

»Poslušaj me,« je dejal s tresočim glasom. »Ta

fant, ki lazi za teboj, je ničvreden nepridiprav in nima denarja. Ne morem trpeti, da bi se mu obešala za vrat.«

Nina je molčala. Ker je videla, da se ne bo mogla rešiti, je čakala, da bi Kazimir končal. Njegov glas je postal proseč.

»Poslušaj me! Ne boš se me lahko rešila. Nikdar ne boš žena tega človeka. Ščasom se ga boš naveličala in uvidela, da sem jaz pravi mož zate. Ali se spominjaš tistih let, ko si bila ti še mlada deklica, jaz pa že fant? Že takrat sem te ljubil. Ti si bila prva ženska, ki sem jo ljubil, in si obenem zadnja, ki jo bom ljubil, četudi bom sto let živel. Vedno mislim nate...«

Nina je vedela, da govori Kazimir resnico in ji je ugajala ta neizmerna vdanost.

»O, Kazimir,« je vzdihnila, »zelo vas pomilujem!«

Njene besede so imele čuden zvok, ker ni govorila resnice. Toda, kaj bi mu naj rekla? — Zbežala je v hišo. V kuhinji je sedla za mizo in zajutrkovala.

Kazimir je še nekaj časa streljal, potem pa brez zajutrka odšel.

Po Kazimirovem odhodu se je tudi Nina napravila. Oddati je morala neko pismo.

Spotoma je stopila v papirnico gospe Pakensen. Kupila je znamko in novo številko domačega dnevnika »Jutranji list«.

je takšen klavir nemo-goče narediti v nekaj dneh. Tisti Madžar, ki ga je naredil, je potreboval za to delo nič manj kot štiri mesece. Pa ga je prav za prav še dosti hitro naredil, če pomislimo, da ga je delal samo v prostem času. Delal pa ga ni zaradi tega, ker drugega posla ni imel. Računal je na to, da bo zanj dobil lep denar. Pa se tudi ni zmotil! Prodal ga je za tako velik denar, kolikor ne stane niti najboljši normalno velik klavir. Vesaj tako pravijo. Kupil ga pa tudi ni kak revež, pač pa nek madžarski pe-tičnik, in sicer ne zato, da bi nanj igral, pač pa, ker ga je hotel imeti med svojimi raznovrstni-mi zanimivostmi.

Inserirajte!

(Dalje sledi)